

Bruksela, dnia 19.12.2018 r.
COM(2018) 855 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**Aktualna sytuacja i dalsze działania w odniesieniu do braku wzajemności w dziedzinie
polityki wizowej**

I. WPROWADZENIE

W dniu 12 kwietnia 2016 r. Komisja przedstawiła komunikat dotyczący aktualnej sytuacji i możliwych dalszych działań w odniesieniu do braku wzajemności ze strony niektórych państw trzecich w dziedzinie polityki wizowej¹. W komunikacie tym odnotowano, że większość przypadków braku wzajemności zgłoszonych w odniesieniu do ośmiu państw trzecich udało się rozwiązać przy aktywnym wsparciu ze strony Komisji. Jednocześnie jednak w komunikacie przypomniano, że jeżeli dane państwo trzecie nie znieś obowiązków wizowego najpóźniej do dnia 12 kwietnia 2016 r., rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1289/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. zobowiązuje Komisję do przyjęcia aktu delegowanego zawieszającego na 12 miesięcy zwolnienie z obowiązku wizowego dla obywateli tego państwa trzeciego². Rozporządzenie nakłada również wymóg, by Komisja uwzględniała konsekwencje zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego w stosunkach zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich.

W komunikacie z kwietnia 2016 r. przedstawiono ocenę konsekwencji, jakie wyniknęłyby dla obywateli i przedsiębiorstw UE oraz obywateli danych państw trzecich z zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego, i wezwano Parlament Europejski i Radę do dyskusji na temat najwłaściwszego sposobu postępowania. Komisja przedstawiła następnie cztery komunikaty dotyczące działań następczych: w lipcu³ i grudniu⁴ 2016 r. oraz w maju⁵ i grudniu⁶ 2017 r. W swoim ostatnim komunikacie w sprawie wzajemności wizowej z grudnia 2017 r. Komisja przedstawiła przegląd sytuacji i możliwe dalsze działania w odniesieniu do braku wzajemności ze Stanami Zjednoczonymi (zgłoszonego przez Bułgarię, Chorwację, Cypr, Polskę i Rumunię), który pozostaje jedynym przypadkiem braku wzajemności⁷.

Kiedy w Parlamencie Europejskim przedstawiono ostatni komunikat, niektórzy członkowie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przy Parlamencie Europejskim zwrócili się do Komisji o przyjęcie aktu delegowanego zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego dla obywateli Stanów Zjednoczonych. Inni natomiast zgodzili się z Komisją co do wpływu takiego zawieszenia na stosunki transatlantyckie i docenili bieżące wysiłki na rzecz osiągnięcia wzajemności wizowej. Jak informowano w poprzednich sprawozdaniach w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy Rada nie omawiała tej kwestii.

¹ COM(2016) 221 final z dnia 12 kwietnia 2016 r.

² Przepis ten znajduje się obecnie w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (tekst jednolity), Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39.

³ COM(2016) 481 final z dnia 12 lipca 2016 r.

⁴ COM(2016) 816 final z dnia 21 grudnia 2016 r.

⁵ COM(2017) 227 final z dnia 2 maja 2017 r.

⁶ COM(2017) 813 final z dnia 20 grudnia 2017 r.

⁷ W poprzednim komunikacie przedstawiono przegląd wszystkich rozwiązanych przypadków braku wzajemności: w 2014 r. Komisja otrzymała powiadomienia o braku wzajemności wizowej od pięciu państw członkowskich: Bułgarii, Chorwacji, Cypru, Polski i Rumunii. Powiadomienia te dotyczyły Kanady, Stanów Zjednoczonych, Australii, Brunei i Japonii. Przypadki braku wzajemności ze strony Kanady, Australii, Brunei i Japonii rozwiązano przez osiągnięcie pełnej wzajemności w zakresie zwolnienia z obowiązku wizowego. W dniu 6 listopada 2018 r. Japonia poinformowała Rumunię, że zwolnienie z obowiązku wizowego dla posiadaczy paszportów rumuńskich, w tym paszportów tymczasowych, obowiązujące do dnia 31 grudnia 2018 r., zostanie przekształcone w stałe zwolnienie od dnia 1 stycznia 2019 r.

W niniejszym komunikacie podsumowano postępy, jakie osiągnięto od grudnia 2017 r. w kwestii wzajemności wizowej ze Stanami Zjednoczonymi.

II. AKTUALNA SYTUACJA

1. Wymogi programu znoszenia wiz Stanów Zjednoczonych i rozwój sytuacji w tym zakresie

Wymogi programu znoszenia wiz są ustanawiane przez Stany Zjednoczone. Są one określone w prawie Stanów Zjednoczonych, w szczególności w przypadku odsetka wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie, lub stanowią część wymogów wykonawczych wprowadzonych przez Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Stany Zjednoczone postrzegają program znoszenia wiz nie tylko jako program ułatwień podróży, lecz również jako program bezpieczeństwa. Stany Zjednoczone wzmocniły elementy programu związane z bezpieczeństwem, wprowadzając w grudniu 2017 r. pewne dodatkowe obostrzenia programu znoszenia wiz. Usprawnienia wprowadził Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego i dotyczyły one głównie wskaźników przekroczenia dozwolonego okresu pobytu, ochrony lotnictwa i dalszego zaostrzania wymogów bezpieczeństwa, w szczególności wymogu pełnego wdrożenia istniejących ustaleń w zakresie wymiany informacji dotyczących systematycznego sprawdzania podróżnych w świetle amerykańskich informacji o zwalczaniu terroryzmu⁸. Komisja uważnie śledzi te zmiany, które są obowiązujące zarówno wobec nowych członków, jak i państw jak i państw ubiegających się o członkostwo w tym programie, i obecnie są uznawane za „wymogi podstawowe”.

Dokonując oceny pięciu zainteresowanych państw członkowskich pod względem możliwości objęcia ich programem znoszenia wiz, Stany Zjednoczone skoncentrowały się w szczególności na następujących wymogach:

Odsetek wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie

Zgodnie z ustawodawstwem Stanów Zjednoczonych, jak określono w amerykańskiej ustawie o imigracji i obywatelstwie, odsetek wniosków o wizę nieimigracyjną rozpatrywanych odmownie w przypadku krajów ubiegających się o uczestnictwo w programie znoszenia wiz powinien być na poziomie niższym niż 3 % rocznie lub w okresie dwóch lat średnio poniżej 2 %. Zgodnie z danymi statystycznymi dotyczącymi wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie na 2017 r. cztery z pięciu państw członkowskich przekraczają wymagany próg 3 % (Bułgaria 14,97 %, Chorwacja 5,1 %, Polska 5,92 % i Rumunia 11,76 %). Zainteresowane państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania, aby obniżyć odsetek wniosków rozpatrywanych odmownie. Odnotowuje się postępy w postaci obniżenia odsetka wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie w odniesieniu do szeregu zainteresowanych państw członkowskich w stosunku do danych z 2016 r. W ostatnich latach odsetek wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie w Bułgarii stale się zmniejszał: z 17,3 % w 2015 r. do 16,9 % w 2016 r. i do 14,97 % w 2017 r. Odsetek wniosków rozpatrywanych odmownie również zmniejszył się w przypadku Chorwacji: z 6,8 % w 2016 r. do 5,1 % w 2017 r. Cypr utrzymał się poniżej progu 3 %: odsetek wniosków rozpatrywanych odmownie zmalał z 2 %

⁸ <https://www.dhs.gov/news/2017/12/15/secretary-kirstjen-nielsen-announces-targeted-security-enhancements-visa-waiver>

w 2016 r. do 1,69 % w 2017 r.⁹. Mimo że odsetek wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie w 2017 r. w przypadku Polski nieznacznie wzrósł w porównaniu z rokiem poprzednim (5,4 % w 2016 r.), ogólne dane z ostatnich lat wskazują na stałą tendencję spadkową. Odsetek wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie w przypadku Rumunii utrzymywały się w ostatnich latach na stałym poziomie, przy czym odsetek ten nieznacznie wzrósł w 2017 r. w porównaniu z 2016 r. (11,4 %).

Kilka państw członkowskich prowadzi kampanie informacyjne przy wsparciu finansowym ze strony UE oraz aktywnym uczestnictwie lokalnych wydziałów konsularnych Stanów Zjednoczonych, aby podnieść świadomość na temat warunków podróżowania do Stanów Zjednoczonych, a tym samym obniżyć odsetek wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie (dotyczy to w szczególności Chorwacji, Bułgarii i Rumunii w ciągu 2017 r.). Inne zainteresowane państwa członkowskie również prowadziły działania informacyjne: Bułgaria współpracowała z miejscowym oddziałem konsularnym Stanów Zjednoczonych nad opracowaniem wytycznych wyjaśniających proces ubiegania się o wizę do Stanów Zjednoczonych, w tym wywiad wizowy. Inne zainteresowane państwa członkowskie również prowadziły podobne działania informacyjne w przeszłości.

W tej kwestii zainteresowane państwa członkowskie zwróciły się do władz Stanów Zjednoczonych o przedstawienie szczegółowego zestawienia odsetka wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie, aby lepiej ukierunkować kampanie informacyjne.

Wdrożenie Umowy o zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości

Zgodnie z ukierunkowanymi usprawnieniami wprowadzonymi w 2017 r. przez Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych wymaga się, aby kraj ubiegający się o objęcie programem znoszenia wiz – oprócz podpisania umowy o zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości – wprowadził w pełni w życie zasady tej umowy. Wszystkie zainteresowane państwa członkowskie kontynuowały prace, aby wypełnić to kryterium. Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia podpisały i ratyfikowały ten rodzaj umowy ze Stanami Zjednoczonymi i pracowały nad jej pełnym wdrożeniem, aby spełnić wymogi programu znoszenia wiz określone przez Stany Zjednoczone.

Podczas spotkania trójstronnego w maju 2018 r. (zob. sekcja II.2 poniżej) Polska ogłosiła zamiar wznowienia negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi w celu podpisania Umowy o zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości, którą parafowano w 2013 r., ale której jeszcze nie podpisano. Na spotkaniu trójstronnym w październiku br., skupiono się na sposobie przyspieszenia prac nad podpisaniem i zawarciem Umowy o zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości między Stanami Zjednoczonymi a Polską; jako docelowy termin przeglądu parafowanej umowy ustalono koniec 2018 r. Komisja popiera szybkie zawarcie wspomnianej umowy oraz jej wdrożenie, gdyż jest to wymóg ustalony przez Stany Zjednoczone, aby objąć dane państwo programem.

Wdrożenie Dekretu prezydenckiego dotyczącego bezpieczeństwa wewnętrznego nr 6 / Umowa w sprawie Centrum Monitorowania Terroryzmu¹⁰

⁹ Chociaż Cypr wypełnia już warunek dotyczący odsetka wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie poniżej 3 % USA zasygnalizowały, że biorą pod uwagę całościowy obraz sytuacji i podział wyspy pozostaje szczególnym wyzwaniem.

¹⁰ Dekret prezydencki dotyczący bezpieczeństwa wewnętrznego nr 6 / Umowa w sprawie Centrum Monitorowania Terroryzmu (HSPD6/TSC) (ang. Homeland Security Presidential Directive 6/Terrorist

W podobnym duchu, zmiany wykonawcze wprowadzone w grudniu 2017 r. przez Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego do programu znoszenia wiz – oprócz konieczności podpisania Dekretu prezydenckiego dotyczącego bezpieczeństwa wewnętrznego nr 6 / Umowa w sprawie Centrum Monitorowania Terroryzmu – wprowadziły obowiązek pełnego wdrożenia tej umowy. Wszystkie zainteresowane państwa członkowskie podpisały i ratyfikowały tę umowę, jednak aby uznać jej wdrożenie za pełne, Stany Zjednoczone wymagają częstszych sprawozdań i systematycznego korzystania z informacji przekazywanych przez Stany Zjednoczone. Wszystkie zainteresowane państwa członkowskie kontynuowały prace, aby spełnić ten wymóg, na przykład poprzez ustanowienie operacyjnego systemu wymiany informacji między organami krajowymi a amerykańskim Centrum Monitorowania Terroryzmu.

Zgłaszanie zagubionych i skradzionych paszportów

Jako środek bezpieczeństwa Stany Zjednoczone wymagają, aby wszystkie kraje objęte programem znoszenia wiz zgłaszały organizacjom wielostronnym, takim jak Interpol, zagubione i skradzione paszporty nie później niż 24 godziny po stwierdzeniu kradzieży lub utraty. Większość zainteresowanych państw członkowskich posiada już zautomatyzowane rozwiązania służące zgłaszaniu tych przypadków w trybie codziennym. Cypr codziennie ręcznie zgłasza zagubione i skradzione paszporty. Obecnie pracuje nad wprowadzeniem w 2019 r. automatyzacji tego procesu.

Oprócz środków opisanych powyżej postępy pięciu państw członkowskich w zakresie spełnienia kryteriów należy również postrzegać jako część ogólnych działań UE w takich obszarach jak: ochrona lotnictwa, zwalczanie terroryzmu i bezpieczeństwo dokumentów, w których UE i Stany Zjednoczone są zaangażowane we wspólne wysiłki na szczeblu światowym i współpracują na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa globalnego przed wspólnymi zagrożeniami.

Jeżeli chodzi o ogólną sytuację w zakresie programu znoszenia wiz należy zauważyć, że amerykańska ustawa o imigracji i obywatelstwie stanowi, iż po wprowadzeniu amerykańskiego systemu kontroli wyjazdów drogą lotniczą Sekretarz Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie miał ponownie prawo odstąpić od progu odsetka wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie wynoszącego 3 %. W tym przypadku kraje, w których odsetek wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie wynosi mniej niż 10 %, mogłyby zostać objęte programem znoszenia wiz, pod warunkiem że spełniają wszystkie pozostałe wymogi. Komisja zauważa również, że wielu prawodawców ze Stanów Zjednoczonych uznaje biometryczny system kontroli wyjazdów drogą lotniczą za istotną kwestię. Władze Stanów Zjednoczonych powołują się jednak na ograniczenia budżetowe jako powód niewdrożenia jeszcze systemu kontroli wyjazdów drogą lotniczą: projekty pilotażowe uruchomiono jedynie w niektórych portach lotniczych. W kontaktach ze Stanami Zjednoczonymi Komisja zwróciła uwagę, że UE przyjęła podobny system (system wjazdu/wyjazdu), który jest obecnie wdrażany, oraz że jest gotowa podzielić się swoim doświadczeniem ze Stanami Zjednoczonymi.

Jeśli chodzi o niewypełnione dotąd wymogi dotyczące programu znoszenia wiz, główną przeszkodą prawną w przypadku czterech państw członkowskich pozostaje odsetek wniosków

Screening Center Agreement) stanowi umowę w sprawie bezpieczeństwa, w której przewiduje się ustalenia w zakresie wymiany informacji na temat znanych terrorystów lub osób podejrzanych o terroryzm między krajem należącym do programu znoszenia wiz a amerykańskim Centrum Monitorowania Terroryzmu.

wizowych rozpatrywanych odmownie. Ponadto, według władz Stanów Zjednoczonych, niektóre zainteresowane państwa członkowskie nadal nie wdrożyły w pełni innych wymogów programu znoszenia wiz, takich jak codzienne zgłaszanie zaginionych i skradzionych dokumentów podróży do bazy Interpolu oraz podpisanie i pełne wdrożenie Umowy o zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości.

2. Przegląd kontaktów UE–USA

W ciągu ostatnich 12 miesięcy zacieśniono kontakty polityczne i techniczne. Przy wszelkich nadarzających się okazjach Komisja nadal wzywała Stany Zjednoczone do dalszej współpracy z pięcioma zainteresowanymi państwami członkowskimi i do przyspieszenia postępów na drodze do pełnej wzajemności wizowej. W swoich kontaktach ze Stanami Zjednoczonymi, w porozumieniu z pięcioma zainteresowanymi państwami członkowskimi, Komisja wzywała, aby wysiłki te – w oparciu o obiektywne kryteria – prowadziły do zintensyfikowanych i konkretnych działań po wszystkich stronach.

Kwestię wzajemności wizowej omawiano na wszystkich oficjalnych spotkaniach między UE a Stanami Zjednoczonymi, w szczególności przy okazji: dwóch spotkań ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA, które odbyły się w maju w Sofii i w listopadzie w Waszyngtonie, spotkań urzędników wysokiego szczebla zajmujących się sprawami wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA, które miały miejsce w lutym i we wrześniu 2018 r., oraz trójstronnych spotkań między przedstawicielami Komisji, Stanów Zjednoczonych i pięciu zainteresowanych państw członkowskich, które odbyły się w Waszyngtonie w maju, a następnie w Brukseli w październiku 2018 r.

Spotkanie trójstronne w Waszyngtonie

Po sześciu spotkaniach trójstronnych, które miały miejsce w Brukseli, na początku maja 2018 r. rozmowy trójstronne odbyły się po raz pierwszy w Waszyngtonie. Ze strony Stanów Zjednoczonych uczestniczyli w nich liczni eksperci, miały też miejsce kontakty z wyższymi urzędnikami, co dla pięciu zainteresowanych państw członkowskich i Komisji było okazją do podjęcia rozmów z kluczowymi partnerami ze Stanów Zjednoczonych. Przedstawiciele pięciu zainteresowanych państw członkowskich wypełnili matrycę samooceny dostarczoną przez Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego dotyczącą spełnienia wymogów programu znoszenia wiz, aby ocenić obszary, w których dokonano postępów, oraz przyspieszyć prace tam, gdzie władze Stanów Zjednoczonych uznają, że wymogów dotąd nie wypełniono (zob. sekcja II.1 powyżej).

Przy okazji tych spotkań odbyły się również spotkania z różnymi zainteresowanymi stronami, w tym z przedstawicielami Kongresu, w celu zwiększenia świadomości na temat kwestii wzajemności wizowej oraz szeroko zakrojonych działań podejmowanych przez UE, w tym przez pięć zainteresowanych państw członkowskich, na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa i wzmocnienia zarządzania granicami zewnętrznymi.

Spotkanie ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA w Sofii

Na spotkaniu ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA, które odbyło się w dniach 22–23 maja, bułgarska prezydencja w Radzie UE i Komisja zwróciły uwagę na pilną potrzebę osiągnięcia pełnej wzajemności wizowej między UE i USA. Stany Zjednoczone potwierdziły swoje stanowisko, zgodnie z którym wszystkie państwa muszą spełnić wymogi ustawowe Stanów Zjednoczonych, aby móc przystąpić do programu

znoszenia wiz, co nadal się nie stało w przypadku pięciu zainteresowanych państw członkowskich, oraz że Stany Zjednoczone będą nadal współpracować z tymi państwami członkowskimi w tej kwestii. **We wspólnym oświadczeniu wydanym po spotkaniu ministerialnym stwierdzono, że Unia Europejska i Stany Zjednoczone podsumowały postępy na rzecz spełnienia wymogów ustawowych programu znoszenia wiz poczynione przez Unię Europejską i Stany Zjednoczone, w tym przez pięć zainteresowanych państw członkowskich UE, aby mogły zostać objęte programem.**

Spotkanie trójstronne w Brukseli

Kolejne spotkanie trójstronne odbyło się w październiku w Brukseli. Na podstawie zaktualizowanej matrycy samooceny wypełnionej przez poszczególne państwa członkowskie kontynuowano prace polegające na śledzeniu postępów. Odnotowano postępy poczynione od czasu poprzedniego spotkania trójstronnego w maju i skoncentrowano się na wysiłkach na rzecz: obniżenia odsetka wniosków wizowych rozpatrywanych odmownie, na pracach na rzecz pełnego wdrożenia odpowiednich umów dotyczących bezpieczeństwa oraz na uzyskaniu jasnych i obiektywnych wskazówek ze strony Stanów Zjednoczonych co do dalszych działań, które należy podjąć w celu spełnienia pozostałych wymogów. Wynikiem tego spotkania trójstronnego był wniosek, że niektóre z zainteresowanych państw członkowskich poczyniły postępy na drodze do pełnego wdrożenia odpowiednich umów, spełniając tym samym część wymogów.

Spotkanie ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA w Waszyngtonie

W dniu 9 listopada 2018 r. w Waszyngtonie odbyło się spotkanie ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA, na którym Komisja i austriacka prezydencja w Radzie UE powtórzyły stanowcze wezwania do poczynienia postępów w kwestii wzajemności wizowej. Komisja ponownie podkreśliła, że niezbędne są konkretne i obiektywne kryteria, które umożliwiłyby zainteresowanym państwom członkowskim lepsze nakierowanie swoich wysiłków na spełnienie wymogów programu znoszenia wiz. **We wspólnym oświadczeniu wydanym po spotkaniu ministerialnym podkreślono, że obie strony zgodziły się co do znaczenia czynienia postępów na drodze do wzajemnych podróży bezwizowych zgodnie ze swoimi odpowiednimi ramami prawnymi i – po ostatnim spotkaniu trójstronnym w sprawie wzajemności wizowej – z zadowoleniem przyjęły postępy w zakresie spełnienia wymogów ustawowych programu znoszenia wiz pięciu zainteresowanych państw członkowskich, aby mogły zostać objęte programem.** Na spotkaniu ministerialnym odnotowano postępy i Stany Zjednoczonych zobowiązały się współpracować z zainteresowanymi państwami członkowskimi na rzecz zapewnienia dalszych wskazówek do prowadzonych prac mających na celu spełnienie wymogów programu znoszenia wiz.

III. STAŁE ZAANGAŻOWANIE KOMISJI I KOLEJNE DZIAŁANIA

1. Wsparcie zainteresowanych państw członkowskich i koordynacja z nimi

Chociaż większość wymogów programu znoszenia wiz określonych przez Stany Zjednoczone należy do obszarów współpracy dwustronnej między Stanami Zjednoczonymi i poszczególnymi zainteresowanymi państwami członkowskimi, wzajemność jest jednak podstawową zasadą polityki wizowej UE, dlatego też Komisja będzie nadal aktywnie wspierać pięć państw członkowskich i ściśle z nimi współpracować, aby pomóc im w spełnieniu wymogów koniecznych do objęcia ich amerykańskim programem znoszenia wiz.

Oprócz ułatwiania regularnych spotkań w ustalonym formacie trójstronnym Komisja stale koordynuje i wymienia informacje z pięcioma zainteresowanymi państwami członkowskimi, aby zapewnić odpowiednie działania następcze w stosownych obszarach i w razie potrzeby udostępnia również wsparcie finansowe. Wsparcie finansowe udostępniono w ramach programów krajowych Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Bardzo istotne w tym kontekście są również wszystkie niedawne inicjatywy zmierzające do wzmocnienia zarządzania granicami zewnętrznymi oraz do osiągnięcia rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa w UE. Regularna wymiana informacji między zainteresowanymi państwami członkowskimi a Komisją umożliwia śledzenie postępów czynionych przez pięć zainteresowanych państw członkowskich w ich wysiłkach na rzecz spełnienia kryteriów programu znoszenia wiz.

2. Najbliższe kontakty ze Stanami Zjednoczonymi

Najbliższe kontakty na wszystkich szczeblach, w tym na szczeblu technicznym i politycznym, zarówno w kontekście trój-, jak i dwustronnym, będą okazją do podjęcia działań następczych w związku z osiągniętymi postępami. Kontakty te obejmują kolejne spotkanie urzędników wysokiego szczebla w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA, które odbędzie się na początku 2019 r., oraz kolejne spotkanie trójstronne.

Kolejne spotkanie ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE i USA, które ma odbyć się wiosną 2019 r. w Bukareszcie (Rumunia), będzie okazją do poczynienia dalszych postępów. Pięć zainteresowanych państw członkowskich powinno również korzystać z każdej możliwości na poziomie dwustronnym i prowadzić rozmowy ze Stanami Zjednoczonymi celem osiągnięcia postępów.

IV. WNIOSKI

Komisja pozostaje zaangażowana w osiągnięcie pełnej wzajemności wizowej dla wszystkich państw członkowskich i jest to dla niej kwestia priorytetowa. Jeżeli chodzi o Stany Zjednoczone, będące jedynym krajem, w przypadku którego brak jeszcze wzajemności wizowej, Komisja pozostaje zaangażowana w proces ukierunkowany na wyniki.

Komisja będzie kontynuować współpracę ze Stanami Zjednoczonymi i pięcioma zainteresowanymi państwami członkowskimi, aby przyspieszyć postępy na drodze do pełnej wzajemności wizowej. Na obecnym etapie Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym najbardziej odpowiednim rozwiązaniem jest nadal współpraca i wspólne zaangażowanie dyplomatyczne, przy ścisłej koordynacji działań Komisji z pięcioma zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Dlatego też Komisja nadal uważa również, że przyjęcie aktu delegowanego tymczasowo zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli Stanów Zjednoczonych mogłoby obecnie przynieść skutki przeciwne do zamierzonych i nie przyczyniałoby się do osiągnięcia celu, jakim jest umożliwienie bezwizowych podróży wszystkim obywatelom UE. Stanowisko to może ulec zmianie w zależności od dalszego rozwoju sytuacji.

W tym kontekście należy dbać o to, by UE nadal mówiła jednym głosem w tej ważnej kwestii. Komisja będzie kontynuować ścisłą współpracę z Parlamentem Europejskim i Radą w celu osiągnięcia pełnej wzajemności wizowej i we wrześniu 2019 r. przedstawi sprawozdanie z dalszego rozwoju sytuacji.